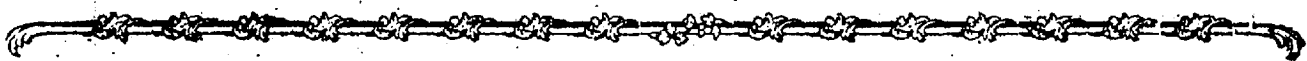

e = ne han, veed der = af, veed der = af sin Slut = ning at gis =

Chor.

re. Men El = ske = ren, og e = ne han, veed der = af sin

Slut = ning at gis = re.

De Tre Forpagtere,

af Ronvel og Dejede,

oversat af Bessel

Romance.
Erine.

mf

32.

Seg mig da til-

De Tre Tolvpatere.

freds faer at gi: ve, ind = til i Mor: gen, skøn: ne Dag! ved Eg = te:

fab skal El: skov bli: ve, saa si: ges der, mee = re svag: Har det = te

Lof = te, som vi gi: re, da si = ge Føl = ger ef = ter sig? Nej! det min

Kier = lig = hed gløt stær = re, det, mit Hier = te kan si = ge mig.

Det mit Hier = te kan si = ge mig.

Wife.
Lise.

33.

Min Kie-re = se han lig = ner din, han al = tid tæn = ker som hans

Pi = ge. Det gør og min; hvad jeg vil si = ge, er al = tid ef = ter Steffens Sind. Naar

to først har hin = an = den kie = re, naar to først har hin = an = den kie = re ah! hvor

sødt, ah! hvor sødt, eens til Sinds at ve = re, — eens til Sinds at

ve = re. — Ah! hvor sødt, ah! hvor sødt eens til Sinds at

De Tre Forpagtere.

ve = re, — eens til Sinds at ve = re.

Lucas, din Ven, seer ikkun dig
 Alt til ham om hans Trine taler.
 Af smukke Diger Dyon praler,
 Men Steffen seer aleene mig
 Naar to først, ic.

Naar i vor Leeg man kysse faer,
 Sig Lucas kun til Trine vender.
 Saa det mig og med Steffen hender,
 Tank selv, om jeg mig vel undsgaer.
 Naar to først, ic.

Chor.

*Presto, ma
 non troppo.*

34.

Hvad stor = re Hald os kun = de see? vi Her = reu snart i

glen skal see, vor ei = e = go = de from = me Her = re. For = noi = el =

se! For = noi = el = se! Ah! byil = see Hald! For = noi = el = se! Den

from = me Mand, vi snart skal see, og Ag = ten, vi skyl = de ham,

ham frem = bæ = re. For = nøi = el = se! For = nøi = el = se!

Wise.
Søren,
(Tenor.)
og derefter
Chor.

U = den Gran af Rier = lig = hed, ved Hof = set selv man so blev feed;

35.

den for = skion = ner hvert et Sted, hver Dag og Nat = ten med. Den Gud glør

alt, hver Blomst, som En = gen pry = der, hans Kraft og Magt vi

De Tre Forpagtere.

Hyl = de kun; kun ham det er, som ven = lig byg = ge

by = der, hvor Jugl sin Døe i os = ves Lund. U = den Gran af

Chor.

Rier = lig = heb ved Hof = set selv man jo blev feeb; den for = skøn = ner hvert et

U = den Rier = lig = heb, ved Hof = set selv man jo blev feeb; hver en

Et, hver Dag og Nat = ten med.

Dag for = skøn = ner den, og Nat = ten med.

Ja, han kan alt, han Engen grøn kan gøde,
 Til Lyst og Dands for Elskende.
 Han strax gler Lyd for unge Nigers Dre,
 Naar de har fyldt det Femtende.

Choret.

Uden Gran af r.

Den Gud kan alt, han skaffer Ungdoms Alder,
 Dens Vel, dens Lyst, Lyfsalighed.
 Paa nye igjen i gammel Bryst han kalder.
 Den Fryd, som ungt det glædes ved.

Choret.

Uden Gran af r.